

GRANOLLERS

Ahir... Avui... Demà...

«Amb aquest suggestiu tema ha aparegut el volum IX de Publicacions LA GRALLA, guió i enllaç, com altres vegades, entre l'any que fineix i el que comença. Es una aparició esperada amb fretura per tots, quants saben que el volum és quelcom més que un d'aquells gràfics que, llegits o no llegits, van a parar al recó del paperam oblidat. L'experiència dels números anteriors augmenta el desig i l'interès per adquirir el successiu, car ja s'hi endevinen noves aportacions, sorpreses artístiques, idees encoratjadores, i, més que tot, el posseïdor hi veu la bandera flamejant que LA GRALLA representa a Granollers quant a treball, activitat i anhel de progrés. Només els que han vist l'afany, les angúnies i l'entusiasme dels confeccionadors d'aquest volum per reeixir una vegada més, poden fer-se càrrec de l'esforç, la voluntat i la intel·ligència que ha calgut agermanar.

Del tema plantejat enguany se n'ha tret un partit insospitat, tant pel que afecta a la part literària com a la gràfica i artística. Sense discrepàncies i sense previ acord, tots els articulistes han sabut trobar la matèria adient a tot quant a la glòria i a la història de Granollers correspon i al desig de desenvolupament de la ciutat i a l'avenir que li espera.

Alfred Canal, Francesc Pujols, «Xixu» Tomàs Balvey, E. Guanyavents, «Pepet del Carril» E Sarroca, R. Barbany, Josep Coma, Isidre Font, Francesc Serra, A. Garrell, J. Franch (Jofra), Salvador Llobet, «L'Altre», S. Casases Gelonch, A. G. A., Joan Cuch, Joan Padrós F, Escobar, Marian Lassús, F. Torras, etc., etc. En els pensaments, idees, projectes i somnis exposats per tots aquets col·laboradors, hi ha un rierol lluminós i prometedor que caldria no deixar estroncar. Són déus espontànies i generoses que les pròximes generacions gra-

nollerines tindran d'agrair per quant d'exemple i utilitat tenen i tenim la seguretat, que els servirà fins i tot tenint en compte que les utopies d'avui poden i haurien d'ésser realitats del demà.

Remarquem les belles fotografies de Joan Canal, Joan Guardia, Pau Fort, A. Vidal, Vicenç Ramoneda, Ramon Roca, Francesc Sala, L. Mejan, Josep Bosch i unes vinyetes de Lassús. La portada, d'Antoni Vidal, és d'una bellesa exquisida que acredita l'artista. No és estrany que a ell se li encomanés la direcció del volum, tot el qual traspuja intel·ligència, bon gust i gran discreció en el detall de la distribució i presentació dels anuncis.

El company Escobar, amb «Granollers 1300 i Granollers 2300», ens presenta dues pàgines magnífiques de color i execució i, sobre tot, plenes d'un humor tan oportú i delicat que ens hi hem embadalit com infants. A més de l'inspiració artística, hi ha un contingut de filosofia tan ben trobada entre les dues èpoques granollerines, que ben segur haurà fet les delícies de moltes llars. La ironia d'aquella munió de caricatures i ninots fa esclatar un doll d'alegria tan natural que la simpatia per l'artista sorgeix tot seguit a flor de llavi.

Dels projectes exposats pels arquitectes senyors Joan Padrós i Marian Lassús, diríem que són una perfecta mostra de llur experiència i intel·ligència. La potencialitat tècnica es tradueix ben agermanad amb l'amor que tenen a la ciutat, la qual la voldríem veure tal com ells l'han planejada i somniada en llurs respectius somnis. Somnis patriòtics que en el despertar d'avui són utopia pura; però que demà, quan les organitzacions socials i urbanes siguin més perfectes, podran ésser realitat meravellosa.

Enviem la més coral felicitació al director de LA GRALLA per haver sabut acoblar tan valuosos elements en les pàgines d'aquest volum que tan honora les arts gràfiques de Catalunya.

CARLES COSTAS ALVAREZ
(D'«El Diluvió», del dia 16.)

DLXXIII

Oportunament i ben recent la seva publicació, arribà a les nostres mans l'extraordinari de LA GRALLA del 1935. El guardarem amb cura i esperarem un moment de solemniat tranquil·litat per a llegir-lo i veure'l amb totes les potències de l'ànima. I ho fem així, perquè volem ésser amos de nosaltres mateixos i desfer-nos en absolut de la simpatia lògica que ens atrau vers una cosa del nostre poble, feta per bons amics i dirigida per persona de gran afecció. D'aquesta manera assolim una certa imparcialitat en el nostre propi jutj.

Després d'això, semblarà potser que no tindríem de dir res més, puix que creiem ésser part en causa; però, així i tot, volem bestreure-hi i diem: La idea del volum «Ahir, avui, demà...» és un encert, sobretot aprofitant les iniciatives d'un bon patriu, iniciatives admirables per més que caldria discutir-les. Però discutir-les voldrà dir apreciar les, i remercier en nom del nostre poble al seu propulsor. En el que fa referència a l'«ahir», el volum parla prou clar de la seva esplendorositat. Manta vegada ens havia suggestionat la idea de les velles pedres de Granollers, com ens segueix suggestionant la dels bellíssims alentorns, tant en el seu aspecte natural com en l'històric. Vagi una càlida enhorabona als fotògrafs col·laboradors, que com en el volum passat, reïxen en la bona entesa de la fotografia. El text, la col·laboració literària, bé, si no estés cohibida pel suggestiu del tema segell del volum. Potser el millor és la part dedicada a la història, lliure de l'«avui» i del «demà».

Art, composició, estructuració i manufactura del volum: excel·lents. Amador Garrell pot apuntar-se un altre tantó al seu favor. Potser la voluntat d'aquest amic és la mostra més evident del «demà» de la ciutat nostrada. Cal ésser de Granollers i tenir les arrels en aquesta terra de benediccions per a alimentar un optimisme tan gran com el d'Amador Garrell i no cedir en la lluita per la vida fins a obtenir els fruits més esplendorosos.

Bé, molt bé! L'enhorabona.

L'ALTRE

Una nova modalitat : Un nou gust
TALLARINES, avui i cada dia
Pastes Alimentoses BUSQUETS

Música de Vals

(Al meu bon amic Feliu Jofré)

L'aire de la nit, em porta ton somiqueig suau...

Sons, que la distància em torna gairebé inoïbles.

Per ço ta dolça música, més que no l'oïda, mon esperit endevina.

Les flors del jardí —que vigila un ull de cel blau—

al gronxar de sa ufana, esdevenen sensibles.

I jo prec: Música de Vals, vulga's moldre mes hores a la llum vespertina!...

ALBERT CÀNOVES